

Vergaderjaar 1992-1993

23 088

Invoering van de Politiewet 19.. en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten (Invoeringswet Politiewet 19..)

Nr. 4

VERSLAG

Vastgesteld 23 juni 1993

De vaste Commissie voor de Politie¹, belast met het voorbereidend onderzoek naar dit wetsvoorstel, heeft de eer van haar bevindingen als volgt verslag uit te brengen. Onder het voorbehoud dat de regering de gestelde vragen en de gemaakte opmerkingen tijdig zal hebben beantwoord, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

ALGEMEEN

1. Inleiding

De leden van de CDA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van dit lang verwachte wetsvoorstel.

Zij constateerden dat een deel van het wetsvoorstel reeds op 1 oktober 1993 in werking zou moeten treden en vroegen de regering aan te geven hoe realistisch deze termijn nog is. Voorts vroegen zij of de tijdspanne tussen het deel dat op 1 oktober in werking moet treden (overdracht vermogensbestanddelen) en de rest van de Invoeringswet en de nieuwe Politiewet altijd drie maanden moet zijn of dat die termijn eventueel nog wat ingekort kan worden.

De leden behorend tot de PvdA-fractie hadden over het algemeen met instemming kennis genomen van het wetsvoorstel. Inderdaad is het wetsvoorstel een uitvloeisel van de inmiddels door de Tweede Kamer aanvaarde Politiewet. Het is volgens deze leden uitermate belangrijk dat dit wetsvoorstel ten spoedigste door de Tweede Kamer (en hopelijk ook door de Eerste Kamer) aanvaard wordt.

In dit verband vroegen deze leden of het de bedoeling van de regering is voorzover mogelijk te bevorderen dat dit wetsvoorstel vóór 1 oktober 1993 in werking treedt. Het is immers de bedoeling dat hoofdstuk 1 drie maanden eerder in werking treedt dan de overige bepalingen van het voorstel.

Overigens kwamen de opmerkingen en kanttekeningen van de leden van de PvdA-fractie grotendeels voort uit de reacties vanuit de samen-

¹ Samenstelling:

Leden: Stoffelen (PvdA), V. A. M. van der Burg (CDA), ondervoorzitter, Schutte (GPV), Korthals (VVD), Wiebenga (VVD), Van der Heijden (CDA), Dijkstal (VVD), Vos (PvdA), Janmaat-Abée (CDA), Brouwer (GroenLinks), Kohnstamm (D66), voorzitter, Janmaat (Centrumdemocraten) Swildens-Rozendaal (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Biesheuvel (CDA), Vreugdenhil (CDA), Jurgens (PvdA), Scheltema-de Nie (D66), Schoots (PvdA), Apostolou (PvdA), Koffeman (CDA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Middel (PvdA) en Van der Hoeven (CDA).
Plv. leden: Castricum (PvdA), Koetje (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Franssen (VVD), Blaauw (VVD), Van Leijenhorst (CDA), Van Erp (VVD), Vacature PvdA, Bijleveld-Schouten (CDA), Willems (GroenLinks), Wolffensperger (D66), vacature PvdA, Ramlal (CDA), Leers (CDA), Smits (CDA), M. M. van der Burg (PvdA), Versnel-Schmitz (D66), Van Traa (PvdA), R. van Middelkoop (PvdA), Nijland (CDA), Leerling (RPF), De Cloe (PvdA) en Paulis (CDA).

leving, met name die van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (brief van 27 mei 1993).

Een algemene opmerking van de leden behorend tot de PvdA-fractie was dat vele geschilpunten bijv. over de vergoeding van de huisvestingskosten nu – eindelijk – tot een voor alle betrokkenen bevredigende oplossing gekomen is. Dat is van belang omdat een spoedige effectieve invoering en toepassing van de nieuwe Politiewet beter gewaarborgd is als ook die invoering met al zijn consequenties aanvaard en gedragen wordt door allen die bij die uitvoering betrokken zijn.

De leden van de fractie van D66 hadden met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige overwegend technische wetsvoorstel. Zij konden instemmen met een groot aantal onderdelen van dit wetsvoorstel, doch hadden op een aantal inhoudelijke punten nog vragen en opmerkingen, waarop zij elders in dit verslag in zouden gaan. Deze leden vroegen overigens in hoeverre het haalbaar was dat het onderhavige wetsvoorstel en in het bijzonder hoofdstuk 1 hiervan op tijd in werking zal kunnen treden. Hoofdstuk 1 zal op 1 oktober in moeten gaan om invoering van de nieuwe politieorganisatie per 1 januari 1994 mogelijk te maken. In de voortgangsrapportage (Kamerstuk 21 461, nr. 57) wordt overigens aangeduid dat de Invoeringswet rond 1 november 1993 in het Staatsblad gepubliceerd zou moeten worden. Wat is nu de uiterste datum van afhandeling, zo vroegen deze leden?

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorstel Invoeringswet Politiewet. Deze leden spraken de wens uit dat de beoogde datum van inwerkingtreding per 1 januari 1994 gehaald kan worden.

Het lid van de RPF-fractie had met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Hij betreunde het dat de indiening ervan zo lang op zich heeft laten wachten. Kan worden aangegeven waarom dit wetsvoorstel pas een jaar na indiening van het wetsvoorstel betreffende de nieuwe Politiewet aan de Kamer is gezonden? Zolang het onderhavige wetsvoorstel, althans op onderdelen, geen kracht van wet heeft, kan de nieuwe Politiewet niet in werking treden. Gelet op de wenselijkheid van een spoedige inwerkingtreding van laatstgenoemde wet achtte het RPF-fractielid een voortvarende behandeling van het voorliggende wetsvoorstel van groot belang.

2. Overgangsbepalingen

2.1. Overgang van vermogensbestanddelen

De leden van de CDA-fractie gingen er van uit dat de regio's reeds zijn begonnen met het opstellen van de lijsten van over te dragen vermogensbestanddelen. Toetst de regering de criteria voor opname op deze lijsten nog op enigerlei wijze?

Deze leden konden er, zoals bekend, mee instemmen dat overdracht van de huisvesting om niet plaats zou vinden en waren blij dat de regering inmiddels ook op dit standpunt was uitgekomen.

Deze leden constateerden dat de betrokken partijen (rijk-VNG-Korpsbeheerdersberaad) zich in de uiteindelijke regeling kunnen vinden zodat het draagvlak optimaal lijkt te zijn.

Deze leden vroegen de regering aan te geven hoe smal of hoe breed zij het toepassingsgebied van de hardheidsclausule van artikel 4 ziet. Moet hierbij bijvoorbeeld gedacht worden aan tegemoetkoming aan een gemeente als deze eigen middelen in politiehuisvesting heeft geïnvesteerd of juist niet?

De leden van de PvdA-fractie maakten een deel van de opmerkingen van de VNG tot de hunne:

«Al vroeg in de discussie is van VNG-zijde het standpunt ingenomen dat de voor de (bestuurlijke) politietaak benodigde middelen »om niet« zouden moeten overgaan naar het nieuwe voor de politie verantwoorde-lijke regiobestuur, met dien verstande dat in gemeentebegrotingen nog voorkomende boekwaarden door het regiobestuur zouden moeten worden vergoed. Het Korpsbeheerdersberaad heeft zich met dit uitgangspunt kunnen verenigen. De thans voorliggende regeling in de Invoeringswet is een uitwerking van dit principe.

Hiervoor meldden wij reeds dat over de regeling uitvoerig overleg is geweest met vertegenwoordigers van de VNG en het Korpsbeheerdersberaad. Eerdere concepten zijn voorgelegd en besproken. De thans in de Invoeringswet opgenomen tekst wijkt op een aantal onderdelen daar van af. Dit geldt in wat sterkere mate voor de betreffende passages in de Memorie van Toelichting. Dat neemt niet weg dat wij nog steeds met de voorgestelde regeling kunnen instemmen.

Naar aanleiding van de laatste maanden bij de VNG binnengekomen signalen uit gemeenten vragen wij aandacht voor een billijke toepassing van de 'hardheidsclausule', zoals opgenomen in Afdeling 1, hoofdstuk 1, artikel 4.

Daarbij moet bijvoorbeeld worden gedacht aan die situaties waarin gemeenten (recent) eigen middelen in politiehuisvesting hebben gestopt, ingegeven door een te verwachten groei van de gemeente, waarvoor geen boekwaarde is opgevoerd. In het geval dit het regiokorps tot voordeel strekt lijkt een toepassing van de hardheidsclausule op zijn plaats. Maar ook andere soortgelijke situaties kunnen tot toepassing van de clausule leiden. Op overeenkomstige wijze kan dit eveneens voor de politieregio's gelden».

Ter nadere toelichting op dit laatste aspect gaven de leden behorende tot de PvdA-fractie een praktijkvoorbeeld uit de gemeente Epe, zoals die hen ter ore was gekomen.

«De reorganisatie van de politie heeft voor de gemeente Epe – naast bijna een halvering van het gemeentelijk politiekorps – een onverwacht negatief gevolg, wanneer ik de «Concept bepalingen Invoeringswet Politiewet inzake de overgang van vermogensbestanddelen» lees.

Uitgangspunt bij de overdracht van onroerende goederen – onder andere politiebureaus – aan de regiopolitie is het voorkomen van hiaten in of onregelmatigheden bij de daadwerkelijke uitvoering van politietaken door de verschillende onderdelen. Dat valt te begrijpen.

De gemeente krijgt op het tijdstip van de overgang van de betreffende vermogensbestanddelen een vordering op de regio ter grootte van het bedrag van de boekwaarde in de gemeenterekening. Volgens de toelichting op de concept-bepalingen Invoeringswet Politiewet wordt deze vordering als gewone civielrechtelijke vordering behandeld. Dat wil zeggen bij niet-nakoming is een ingebrekestelling vereist inclusief eventuele gerechtelijke procedures.

Mijns inziens dient in de concept bepalingen van voornoemde wet te worden geregeld dat op het moment dat de vordering ontstaat bij niet-nakoming automatisch de wettelijke rente gaat gelden, tenzij betrokkenen iets anders zijn overeengekomen.

Epe stuit dan nog op een tweede probleem. Het politiebureau in het dorp Vaassen (± 13 000 inwoners) is geheel betaald uit gemeentelijke middelen, dat wil zeggen er is geen bijdrage op grond van artikel 8 van het Besluit vergoeding politiekosten ontvangen. Het voormalige bankgebouw werd oorspronkelijk aangekocht en ingericht als hulpsecretarie. Later werd het in gebruik genomen door de gemeentepolitie: huisvesting van een wijkteam.

Volgens de concept-bepalingen moet de regiopolitie bij vervreemding het pand eerst aan de gemeente te koop aanbieden. Echter niet tegen de boekwaarde, maar desgewenst tegen (een veel hogere) marktwaarde! De regio hoopt hierdoor als krimpregio gelden te verwerven om elders in de regio huisvestingsproblemen op te lossen. Wanneer het panden betreft die voor de gemeentepolitie uit de rijksbijdrage ex artikel 8 van het Besluit vergoeding politiekosten zijn gefinancierd valt dit te billijken. Voor Epe treedt echter de absurde situatie op dat de gemeente, die het betreffende pand in Vaassen nodig heeft in het kader van de dorpsvernieuwing, met fors verlies een eigen pand kan terugkopen.

Dit leidt tot een tweetal suggesties.

1. In de Invoeringswet Politiewet dient een regeling te worden opgenomen dat de regio automatisch de wettelijke rente moet betalen over de boekwaarden die zijn opgenomen in de gemeenterekening op het moment dat de vordering ontstaat.

2. Ook zal er in moeten worden opgenomen dat wanneer er sprake is van overname van onroerend goed dat door een gemeente geheel uit eigen middelen is gefinancierd, bij vervreemding door de regio dit onroerend goed tegen boekwaarde aan de betreffende gemeente te koop dient te worden aangeboden».

De leden van de VVD-fractie verheugden zich erover, dat er een kennelijk door alle partijen aanvaarde oplossing was gekomen voor de overgang van vermogensbestanddelen van de gemeenten en het rijk naar de regiokorpsen. Zij rekenden erop dat de arbitrageregeling in afdeling 1, hoofdstuk 1, artikel 4, in alle redelijkheid zal worden toegepast, omdat nu eenmaal niet alle in de praktijk voordoende situaties in wetteksten zijn te beschrijven.

De leden van de fractie van D66 constateerden dat de regering over hoofdstuk 1 van afdeling 1 overeenstemming had bereikt met de VNG. Dat is uiteraard op zichzelf beschouwd zeer lovenswaardig, doch gezien de meningsverschillen in het verleden waren deze leden nieuwsgierig naar het feit hoe het hiertoe heeft kunnen komen, temeer nu de memorie van toelichting daarover zwijgt. Dit zwijgen heeft tot gevolg dat het voor deze leden moeilijk was om het een en ander zorgvuldig te kunnen beoordelen en daarom verzochten deze leden de regering dan ook om nadere informatie op dit punt. Is de overeenstemming bijvoorbeeld door financiële concessies van de zijde van de regering tot stand gekomen?

De leden van de fractie van D66 stelden vast dat de commissie-Peschar ten aanzien van de overdracht van onroerende objecten een mogelijk budgettair probleem signaleerde van circa 200 miljoen gulden. De regering heeft tot nu toe nog steeds geen oplossing voor dit probleem aangedragen, reden waarom deze leden er in dit verslag aandacht voor vroegen. De regering heeft, ook in het verleden, wel als uitgangspunt vermeld dat de politieregio's de gemeentelijke boekwaarden zouden moeten vergoeden, doch is niet ingegaan op het bovenstaande gesignaleerde budgettaire probleem. Indien dit probleem wellicht niet reëel is dan is de vraag waarom de commissie-Peschar zich daarop verkeken heeft en indien het probleem wel reëel is, is de vraag hoe dit dan zal dienen te worden opgelost, aldus de leden van de D66-fractie?

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering of zij nadere informatie kon geven omtrent de inhoud en de reikwijdte van het met de VNG en de korpsbeheerders gesloten akkoord inzake de vereveningssysteematiek? Zal dit akkoord financiële consequenties hebben?

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering, nu hen was gebleken dat bij vijf regio's nu al grote huisvestingsknelpunten worden

gemeld met naar het schijnt financiële consequenties, of dergelijke knelpunten ook in andere huisvestingsplannen naar voren kunnen komen. Tevens vroegen zij de regering een confrontatie te geven van beschikbare middelen voor huisvesting binnen de bestaande budgetten voor de komende vijf jaar en de financiële knelpunten die in de verschillende regio's naar voren komen.

De leden van de fractie van D66 stelden vast dat de regering geen regeling wenst op te nemen voor het geval partijen het niet eens kunnen worden over de prijs bij uitvoering van het voorkeursrecht van gemeenten, omdat mag worden aangenomen dat «indien de wet met zoveel woorden bepaalt dat het goed tegen een redelijke prijs kan worden verworven, betrokkenen ook zonder bijzondere geschillenregeling in staat zullen zijn tot een bevredigende oplossing te geraken». Ondanks het feit dat partijen er veelal wel uit zullen komen blijft toch de vraag bestaan wat dient te gebeuren indien partijen het oneens blijven over de prijs? Wie bepaalt wat redelijk is? De regering stelt dat een regeling «wil deze werkelijk afdoende zijn, zo gedetailleerd – en derhalve uitgebreid – zou moeten zijn dat een onduidelijke balans zou ontstaan ten opzichte van de rest van het voorstel inzake de vermogensbestanddelen». Indien slechts een gedetailleerde regeling denkbaar zou zijn konden deze leden met dit argument instemmen, maar waarom kan bijvoorbeeld geen regeling worden getroffen zoals in artikel 4 met betrekking tot de hardheidsclausule is neergelegd? Hierin wordt bepaald dat indien partijen niet tot overeenstemming kunnen komen advisering door een commissie van onafhankelijk deskundigen plaats vindt. Wanneer men ook door het advies van de deskundigen niet tot elkaar te brengen is, staat de weg naar de volgens de wet bevoegde rechter open. De leden van de D66-fractie vroegen de regering op het bovenstaande een reactie te geven.

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling de discussie tussen de Raad van State en de regering gelezen over het constitutionele karakter van de lijst als bedoeld in artikel 3. Deze leden hadden geconstateerd dat de regering een soort tussenweg kiest, waardoor enerzijds over de op de lijst genoemde zaken volstreekte duidelijkheid bestaat, maar anderzijds de overgang van vermogensbestanddelen die abusievelijk niet op de lijst voorkomen niet is uitgesloten. Dit heeft het voordeel dat niet later nog allerlei formaliteiten vervuld behoeven te worden voor een normale overdracht van ten onrechte over het hoofd geziene bestanddelen. Staat daartegenover echter niet het nadeel dat dit ruimte geeft voor discussies en eventuele gerechtelijke procedures over het al of niet overgaan van bepaalde zaken, zo vroegen deze leden. Zij vroegen of dit nadeel voldoende is afgewogen tegen het genoemde voordeel.

In artikel 3, zesde lid (van hoofdstuk 1, afdeling 1), wordt bepaald dat geen voorziening openstaat tegen de beslissing van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, waarbij zij, bij gebreke van overeenstemming tussen de betrokkenen, tezamen de lijst vaststellen. Volgens de regering ligt de beslechting van een dergelijk geschil op het terrein van de burgerlijke rechter. De leden van de SGP-fractie deelden echter de voorkeur van de Raad van State om, gelet op het rechtsgevolg dat is verbonden aan vaststelling van de lijst, beroep op de administratieve rechter open te stellen. Zij vernamen graag de reactie van de regering.

Het lid van de RPF-fractie merkte op dat de overgang van vermogensbestanddelen een forse operatie met zich meebrengt. Hij meende dat de Raad van State terecht de vinger legt bij de ontvlechtigingsproblemen, die kunnen ontstaan bij de overgang van gebouwen en apparatuur, die zowel bij de politie als bij de (andere) gemeentelijke diensten in gebruik zijn. Deze problemen kunnen zich ook voordoen bij onderhoudscontracten,

die zijn afgesloten voor politie- en (ander) gemeentelijk materieel gezamenlijk. Het is naar het oordeel van dit lid zeer wenselijk dat op de datum van inwerkingtreding van de Politiewet zoveel mogelijk duidelijkheid bestaat over de vermogensbestanddelen, die van rechtswege overgaan. Hij was met de regering van mening dat er inderdaad bezwaren kleven aan het voorgestelde systeem van de Raad van State, waarin slechts de vermogensbestanddelen van rechtswege overgaan, die op de datum van inwerkingtreding van de Politiewet op de vastgestelde, in artikel 3 bedoelde, lijst voorkomen. Dit lid had kennis genomen van de tussenweg, waarvoor de regering heeft gekozen. Hij stelde in dit verband de vraag of op grond van het algemene criterium wel in voldoende mate is vast te stellen welke vermogensbestanddelen van rechtswege overgaan. Zullen zich bij deze operatie naar verwachting veel situaties voordoen, waarin geen overeenstemming tussen betrokkenen wordt bereikt?

Het lid van de RPF-fractie vroeg in dit verband nog aandacht voor de hardheidsclausule in artikel 4, afdeling 1, hoofdstuk 1. De VNG vraagt om een billijke toepassing daarvan. Kan de regering reageren op de casus, genoemd op blz. 3 van de brief van de VNG d.d. 27 mei 1993?

2.2. De overgang van personeel

Inzake de overgang van personeel vroegen de leden van de CDA-fractie of zij de memorie van toelichting zo mochten verstaan dat er ook geen wijziging komt in de wachtgelduitkeringen. Als dat inderdaad zo is rijst wel de vraag hoe de na 1 januari 1994 voormalige werkgevers gecompenseerd worden. De wachtgelduitkering zat in de algemene bijdrage die nu echter wordt versleuteld over regio's en KLPD. Wat gebeurt daar nu mee, zo vroegen deze leden.

Ook op dit onderdeel konden de PvdA-leden zich vinden in het commentaar van de VNG.

«Onze kanttekening betreft in het bijzonder Afdeling 1, hoofdstuk 2, artikel 4, waarin wordt bepaald dat de verplichtingen van een gemeente ten aanzien van personen met wie het actieve dienstverband bij de gemeentepolitie op de dag voorafgaand aan de datum van de inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet niet meer bestaat, niet overgaan op de politieregio. Dit zou betekenen dat diegenen die op het moment van inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet een uitkering genieten als uitvloeisel van een voormalige dienstbetrekking bij de politie, hun aanspraak behouden op deze uitkering tegenover de toenmalige werkgever. Op zich kan met deze systematiek worden ingestemd. Daarbij doet zich wel de vraag voor in hoeverre de toenmalige werkgevers worden gecompenseerd. Weliswaar wordt hierover iets gezegd in de Memorie van Toelichting, maar niet exact wordt aangegeven om welke uitkeringen het gaat. Wij gaan er vanuit dat naast de flo-uitkering en die op basis van de Pensioenwet 1922, met name ook de wachtgelduitkeringen gecompenseerd worden. In tegenstelling tot de eerste twee uitkeringen is voor de wachtgelduitkering in het Besluit vergoeding politiekosten 1986 (BVP) geen aparte voorziening getroffen. Zij mag verondersteld worden betaald te worden uit de algemene bijdrage. Nu deze bijdrage overgaat naar de regio's en het Korps landelijke politiediensten zal een regeling getroffen moeten worden voor de vergoeding van de wachtgelduitkeringen die ten laste blijven van de zogeheten toenmalige werkgevers.

Overigens constateren wij als gevolg van de formulering in hoofdstuk 2, artikel 4 'de dag voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding', diegenen die op die dag nog bij een korps werkzaam zijn, de volgende dag overgaan naar het regiokorps of het Korps landelijke politiediensten.

Deze overgang staat haaks op de systematiek, zoals die voor het gewezen personeel is gekozen. Wij vragen ons af of door een nadere formulering dit probleem niet opgelost zou kunnen worden. Of is het inderdaad de bedoeling dat diegenen die niet meer actief zullen zijn met ingang van de dag van inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet in ieder geval ten laste van de regio's zullen komen?»

De leden van de PvdA-fractie verzochten de regering hierop te reageren, evenals op mededelingen hierover die op deze leden overtuigend waren overgekomen.

«Het gaat mij om Hoofdstuk 2 (bepalingen inzake het personeel en enige andere onderwerpen»), meer in het bijzonder om artikel 2. Ingevolge dit artikel moeten de politieregio's de lopende procedures en rechtsgedingen voortzetten.

Het is algemeen bekend dat er regio's zijn waar de omschakeling van gemeente- en rijkspolitie naar één regiopolitie zeer veel aandacht vraagt van degenen die in de regio werkzaam zijn. Voor de reeds lopende procedures door of tegen de betrokken minister zou een en ander kunnen betekenen dat degenen die geacht worden dergelijke zaken namens/voor de regio te behandelen, daar geen tijd voor hebben, waardoor de afhandeling grote vertraging kan oplopen.

Mijn voorstel is om de afhandeling van de reeds lopende procedures niet per definitie door de regio te laten plaatsvinden, maar de betrokken regio- en politie-ambtenaar te laten kiezen: afhandeling door de politieregio of afhandeling door het ministerie. Door introductie van deze keuzemogelijkheid kan de betrokken politie-ambtenaar zo spoedig mogelijk zekerheid worden geboden omtrent de afloop van zijn procedure.

Een en andere zou wellicht gerealiseerd kunnen worden door artikel 2 te vervangen door de volgende tekst:

«Wettelijke procedures en rechtsgedingen die betrekking hebben op het dienstverband van de in artikel 1 bedoelde personen, kunnen, indien de politieregio bedoeld in artikel 1 dan wel de betrokken ambtenaar dat wenst, vanaf het in dat artikel bedoelde tijdstip worden voortgezet door of tegen de politieregio, bedoeld in artikel 1, dan wel de Staat. De wens van de betrokken ambtenaar is hierbij doorslaggevend».

De leden van de VVD-fractie konden zich verenigen met de regeling, dat de oorspronkelijke werkgever verantwoordelijk blijft voor uitkeringen aan voormalig personeel, omdat de daarvoor door het Rijk in het verleden beschikbaar gestelde middelen, beschikbaar blijven. Zij vroegen de regering aan te geven over welke middelen het hier gaat.

Voorts vroegen zij op welke wijze de gemeenten gecompenseerd worden voor wachtgeldverplichtingen, waarvoor de financiële middelen in de gekozen systematiek van een algemene bijdrage nu naar de regio-korpsen gaan.

De leden van de SGP-fractie vroegen aandacht voor de opgeworpen vraagstellingen in het gezamenlijke commentaar van de VNG en het Korpsbeheerdersberaad met betrekking tot de overgang van het personeel, in het bijzonder verplichtingen ten aanzien van niet meer actieven. Zij vroegen verduidelijking van de vraag welke uitkeringen precies ten laste komen van de voormalige werkgever. Verder vroegen zij, eventueel misverstand uit de weg te ruimen over het feit dat degenen die niet meer actief zullen zijn met ingang van de dag van inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet niet meer ten laste van de politieregio's zullen komen.

Het lid van de RPF-fractie had geconstateerd dat politiepersoneel tengevolge van de reorganisatie met onvrijwillige overplaatsing kan

worden geconfronteerd. Hij informeerde of de regering enig idee heeft in welke mate er sprake is van onvrijwillige overplaatsingen.

3. Begripsvervanging

3.1. Ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie

a. De sterke arm

De leden van de SGP-fractie vroegen naar aanleiding van de vervanging van enkele begrippen door het begrip «de sterke arm» of dit niet weer gepaard zou moeten gaan met een begripsbepaling. Is het niet beter om in die gevallen ook gebruik te maken van het algemene begrip «ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak»?

b. Bestuursdwang

Met betrekking tot het afschaffen van de in bijzondere wetten opgenomen assistentieverlening bij de uitvoering van bestuursdwang merkten de leden van de CDA-fractie op dat zij daar alleen mee konden instemmen als (ten behoeve van de wetsgeschiedenis) duidelijk zou worden gemaakt dat de assistentieverlening op grond van de bijzondere wetgeving is begrepen in de algemene taakstelling van artikel 2 nieuwe Politiewet (28 oud). Voorts hadden zij enige zorg over de vraag hoe voor rechtzoekenden en uitvoerders van de wet (waaronder de politie zelf) duidelijk is dat de rol van de politie bij bestuursdwang in het hiervoor genoemde artikel 2 opgenomen is. Dit klemt temeer daar kennelijk pas bij de derde tranche van de Algemene wet bestuursrecht ook in de wet duidelijkheid terzake kan worden geboden. Is het niet wenselijk om pas op dat moment de omschrijving in bijzondere wetten te laten vervallen?

De leden van de SGP-fractie waren nog niet geheel overtuigd van de wenselijkheid om de bepalingen te schrappen waarin expliciet de politie-assistentie bij bestuursdwang wordt mogelijk gemaakt. Deze leden vroegen verder een verduidelijking van de stelling dat vrijwillige politie-ambtenaren geen opsporingsambtenaar zijn in de zin van artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering. Zij krijgen immers wel algemene opsporingsbevoegdheid?

3.2. De onbezoldigd ambtenaar van politie, de bijzondere opsporingsambtenaar

Waar het gaat om de bijzondere opsporingsambtenaar merkten de leden van de CDA-fractie op dat na het amendement-Van der Heijden/Stoffelen (Kamerstuk 22 562, nr. 70), er meer ruimte was gecreëerd voor de opsporingsambtenaren die door de gemeente op basis van haar verordeningen waren aangesteld. Deze leden vroegen de regering exact aan te geven hoe nu de verhouding wordt tussen gemeente (aanstelling) en ministerie van Justitie (toetsing op kwaliteitsnormen). Moet iedere toezichthoudende ambtenaar door Justitie gescreend worden en hoe zit het als de gemeente mensen aanwijst die door Justitie worden afgewezen?

Zoals reeds bij het debat over de nieuwe Politiewet door deze leden was opgemerkt hechtten zij eraan om tot enige regulering en indamming van het fenomeen bijzondere opsporingsambtenaar te komen, maar zij achtten het ook niet wenselijk als dat zou leiden tot onnodig centralisme.

Ook vroegen deze leden aan te geven wat er gaat gebeuren met fenomenen als de jachttopzichter, die zijn bevoegdheden ontleent aan de Jachtwet en andere vergelijkbare functionarissen?

De leden van de VVD-fractie vroegen of de regering voornemens was van de nieuwe procedure tot aanwijzing van buitengewone opsporingsambtenaren gebruik te maken om de herhaaldelijk door de Kamer geuite wens en door de regering gedane toezegging om het aantal bijzondere opsporingsambtenaren drastisch terug te dringen ten uitvoer te brengen.

3.3. Hoofd van de plaatselijke politie

De door de regering voorgestelde vervanging van het begrip «hoofd plaatselijke politie» door de korpsbeheerder (en dus niet door de korpschef) riep bij de leden van de CDA-fractie de nodige vragen op. Allereerst merkten zij op dat juist het specialistische karakter van de bijzondere wetten er naar hun mening eerder toe zou moeten leiden om voor de korpschef te kiezen dan voor de beheerder. Verder vroegen zij of de terecht zo bepleite en gewenste eenduidigheid in de aanwijzingen over de uitvoering van rijksbeleid als hier aan de orde niet even goed kan plaatsvinden met 26 regiokorpschefs als met 26 korpsbeheerders.

Deze leden waren derhalve niet overtuigd van het voorstel om de korpsbeheerders met voornoemde taak te belasten temeer daar er op die manier een wat vreemde gezagsrelatie gaat ontstaan tussen minister van Justitie en korpsbeheerder. De leden van de CDA-fractie vroegen ook om duidelijkheid omtrent de positie van personeel bij de rijkspolitie dat mede is belast met taken die uitvloeisel zijn van het ambt van hoofd plaatselijke politie. Klopt het dat deze personen niet onder het Sociaal Statuut vallen?

Op dit punt waren, aldus de leden van de PvdA-fractie, bij de Tweede Kamer in ieder geval twee zeer relevante reacties binnengekomen, die zeer tegenstrijdig zijn: van de VNG en van een gemeentebestuur (namelijk van Wisch).

De leden van de PvdA-fractie waren geneigd het oordeel en de suggesties van de gemeente Wisch te volgen. Daarnaast waren zij geïnteresseerd in het commentaar van de regering ook op het oordeel van de VNG.

De VNG stelt namelijk:

«In het wetsvoorstel wordt het ambt van hoofd van plaatselijke politie, waar het betreft de Vreemdelingenwet, de Wet wapens en munitie, de Jachtwet en de Wet op de weerkorpsen opgedragen aan de korpsbeheerder. Dit geldt eveneens voor een aantal wetten waarin wordt verwezen naar het hoofd van plaatselijke politie uit de hiervoor genoemde wetten. Thans berust dit ambt in gemeenten met gemeentepolitie bij de korpschef en bij gemeenten met rijkspolitie bij de burgemeester.

Vooruitlopend op de discussie over de functionaris, die na invoering van het nieuwe regionale politiebestedel met dit ambt zal worden belast, hebben vertegenwoordigers van onze Politiecommissie, het Korpsbeheerdersberaad en het Coördinerend Politieberaad (CPB) zich eind vorig jaar gezamenlijk beraden over aan wie dit ambt zou moeten worden opgedragen. Daarbij is men eensluidend tot de conclusie gekomen dat dit voor wat betreft hiervoor genoemde wetten de regiokorpschef zou moeten zijn. De Politiecommissie, het Korpsbeheerdersberaad en het CPB hebben daarna dit standpunt inmiddels onderschreven. De ministers geven in het wetsvoorstel ter onderbouwing van de korpsbeheerder als hoofd van plaatselijke politie aan dat het gaat om bevoegdheden en de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie voor de uitvoering van rijksbeleid. Om versnippering te vermijden en uit een oogpunt van effectiviteit en efficiency kiezen de ministers ervoor de uitvoering van de betreffende taken onder te brengen op de schaal van de politieregio. Gelet op de aard van de taken delen het korpsbeheerdersberaad, het

CPB en wij de keuze voor de regionale politie, maar niet die van de korpsbeheerder. Nu het gaat om verantwoordelijkheden van de minister van Justitie is het niet juist en ook ongewenst de korpsbeheerder hiermee te belasten, omdat hij als het ware voor deze taken onder 'gezag' van de minister van Justitie zou komen te staan. Een soortgelijke situatie bestaat nu weliswaar in gemeenten met rijkspolitie, maar dit lijkt vooral ingegeven door het ontbreken van een politiefunctionaris van voldoende hoge rang. Tevens is het ongewenst dat een korpsbeheerder als hoofd van plaatselijke politie, als gevolg van zijn 'gezagsrelatie' met de minister van Justitie, in een situatie komt afwijkend van de andere burgemeesters in de regio. Uitoefening van het ambt (op 'gezag' van de minister van Justitie) kan dan tot een ongewenste situatie tussen korpsbeheerder en burgemeester leiden.

Wel zijn het Korpsbeheerdersberaad, het CPB en wij van mening dat, indien de uitoefening van taken van het hoofd van plaatselijke politie door de korpschef de openbare orde zal raken, of mogelijk zal kunnen raken, in de betreffende wetten moet worden vastgelegd dat de burgemeester tijdig wordt geïnformeerd door deze ambtsdrager, opdat dan uitvoering van de betreffende taken in overleg met de burgemeester zal kunnen plaatsvinden».

Zoals hier voorgesteld voelen en voelden de leden van de PvdA-fractie veel meer sympathie voor het commentaar van Wisch.

«Het gaat ons daarbij met name om de mogelijke gevolgen van vervanging van de functie Hoofd van Plaatselijke Politie in enkele bijzondere wetten door de regionale Korpsbeheerder.

Bij de vormgeving van de basiseenheden is ons namelijk gebleken – de toelichting bij het wetsvoorstel suggereert dat ook – dat de korpsbeheerder taken en bevoegdheden ter uitvoering van genoemde wetten (Vreemdelingenwet, Wet wapens en munitie en Jachtwet) zoals het heet «kan doormandateren in de politielijn».

De mogelijke gevolgen daarvan – met name voor de politie zelf en voor voormalige rijkspolitie-gemeenten – achten wij onacceptabel en wij menen dat deze ook onvoldoende zijn voorzien bij het vervaardigen van het wetsvoorstel.

Immers, de uitvoering van deze wetten vereist naast typische politietaken als controle en handhaving en afgezien van opsporing, nogal wat administratief-juridisch en bestuurlijk werk, waarvoor de politie tot dusver onvoldoende geëquipeerd is. Wij achten het niet in overeenstemming met de doelstellingen van de politiereorganisatie, indien de politie door middel van mandatering belast zou worden met deze taken.

Een ander aspect, dat hiermee verband houdt is de dienstverlening die hoort bij de uitvoering van deze wetten en in het algemeen op de gemeentehuizen wordt verzorgd. Wij zien niet hoe de politie die dienstverlening zou kunnen «overnemen». Bovendien moeten voor de toekomst vraagtekens worden geplaatst bij de bereikbaarheid van die dienstverlening, gelet op de huisvestingsvoorzieningen van de politie in de toekomst. Wij begrijpen niet goed dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken samen met de VNG gemeenten kan aansporen – heel goed overigens – aandacht te geven aan de vormgeving en invulling van hun dienstverlening (civic service centres; één-loket-service) en tegelijk toestaat, dat genoemde dienstverlening tussen wal en schip raakt.

Ons is gebleken, dat de politie ook niet staat te wachten op deze eventuele gevolgen van dit wetsvoorstel. Zij wil deze taken graag blijven uitoefenen op een wijze die tot dusver gebruikelijk was, namelijk in een goed contact tussen politie en gemeentehuis, waarbij de politie het werk kan doen dat zij doen moet en dat zou toch zo min mogelijk administratief-juridisch van aard moeten zijn.

Bij de korpsbeheerder in de regio Noord- en Oost-Gelderland hebben wij hiervoor reeds aandacht gevraagd en is in dat verband de suggestie

gedaan bedoelde taken en bevoegdheden niet door te mandateren in de politielijn, maar over te dragen aan de burgemeesters, opdat de uitvoering en handhaving van bedoelde wetten volgens de huidige – goed functionerende – wijze kunnen worden voortgezet».

De leden van de VVD-fractie achtten de keuze voor de korpsbeheerder als vervanger van de functionaris «hoofd van de plaatselijke politie» zoals die in een aantal wetten voorkomt, nogal ongelukkig. Zij deelden de mening van de VNG dat de korpsbeheerder hiermee in een gezagsrelatie met de Minister van Justitie komt te staan en daardoor in een afwijkende positie van de andere burgemeesters in de regio en dat dit onwenselijk is. Het alternatief is de betreffende taken op te dragen aan de burgemeesters of aan de korpschefs. Gegeven de ervaringen op dit punt in gemeenten met gemeentepolitie kozen zij voor het laatste. Zij gingen er daarbij vanuit dat de gemeenten bereid waren de dienstverlening, die hoort bij de uitvoering van de bedoelde wetten en die vaak op het gemeentehuis wordt verzorgd, voort te zetten. Zij nodigden de regering uit een nota van wijziging in te dienen die de korpschef belast met de uitoefening van bedoelde taken in plaats van de korpsbeheerder. Bovendien gaven zij de regering in overweging in de betreffende wetten vast te leggen dat de burgemeester tijdig door de korpschef wordt gewaarschuwd indien de uitoefening van bedoelde taken de openbare orde zal raken.

De leden van de fractie van D66 constateerden dat de functie van hoofd van de plaatselijke politie in enkele wetten wordt vervangen door de regionale korpsbeheerder die zoals het wetsvoorstel suggereert, taken en bevoegdheden kan doormandateren in de politielijn. Het gemeentebestuur van Wisch geeft in haar brief van 24 mei jl. aan dat de gevolgen van de door de regering voorgestelde regeling onacceptabel zijn en geeft daartoe een aantal argumenten. Zij vroegen de regering dan ook in te gaan op deze argumenten en op de suggestie van het gemeentebestuur van de gemeente Wisch die voorstelt de taken en bevoegdheden niet door te mandateren in de politielijn, maar over te dragen aan de burgemeesters, «opdat de uitvoering en handhaving van bedoelde wetten volgens de huidige – goed functionerende – wijze kunnen worden voortgezet». Deze leden maakten hierbij overigens ook nog gewag van het feit dat hen was gebleken «dat de politie ook niet staat te wachten op deze eventuele gevolgen van het wetsvoorstel». De VNG stelt (in haar brief van 27 mei) dat de Politiecommissie van de VNG, het Korpsbeheerdersberaad en het CPB zich reeds hebben uitgesproken dat voor de vervulling van het ambt van hoofd van de plaatselijke politie de regiokorpschef in aanmerking komt. Zij delen de keuze van de regering voor de korpsbeheerder niet. «Nu het gaat om verantwoordelijkheden van de Minister van Justitie is het niet juist en ongewenst de korpsbeheerder hiermee te belasten, omdat hij als het ware voor deze taken onder 'gezag' van de Minister van Justitie zou komen te staan». Tevens achtten zij het ongewenst dat «een korpsbeheerder als hoofd van de plaatselijke politie, als gevolg van zijn 'gezagsrelatie' met de Minister van Justitie, in een situatie komt afwijkend van de andere burgemeesters in de regio». Daarnaast loopt de regionale korpsbeheerder overigens ook nog het risico dat zijn/haar eigen gemeenteraad hem/haar ter verantwoording gaat roepen voor wat hij/zij doet als hoofd van de plaatselijke politie, terwijl het hoofd van de plaatselijke politie een uitvoerder is van rijksbeleid met weinig eigen beleidsruimte. De leden van de fractie van D66 verzochten de regering een reactie op het bovenstaande te geven.

De leden van de SGP-fractie vroegen een nadere toelichting op de aard van de taken waarvan de uitvoering kan worden gevraagd aan «het

hoofd van de plaatselijke politie». Zij vroegen een reactie op de stelling, zoals bijvoorbeeld verwoord in het commentaar van de gemeente Wisch d.d. 24 mei 1993, dat de dienstverlening die behoort bij de uitvoering van de betreffende wetten in het algemeen op de gemeentehuizen wordt verzorgd. Deze leden misten een afweging om de burgemeesters aan te wijzen als hoofd van de plaatselijke politie.

Het lid van de RPF-fractie had vastgesteld dat het ambt van hoofd van plaatselijke politie waar het enkele bijzondere wetten betreft, zoals de Vreemdelingenwet, de Wet wapens en munitie en de Jachtwet, wordt opgedragen aan de korpsbeheerder. Is deze constructie wel wenselijk? Dit lid had begrepen dat de uitvoering van genoemde wetten betrekkelijk veel administratief-juridisch en bestuurlijk werk vereist. Is de politie daarvoor voldoende toegerust? Zijn er overwegende bezwaren om dit ambt op te dragen aan de regiokorpschef? Dan wordt de uitvoering immers ook op regionaal niveau ter hand genomen.

Is het overigens de bedoeling dat de politie de dienstverlening, behorende bij de uitvoering van genoemde wetten, overneemt of is het denkbaar dat die – evenals nu – ook in de toekomst op de gemeentehuizen wordt verzorgd?

5. Deregulering

De leden van de PvdA-fractie verzochten de regering hun commentaar te geven op het VNG-oordeel (waarmee deze leden instemden) over de personele en financiële gevolgen van de wijziging van de vervulling van het ambt van hoofd van plaatselijke politie.

«De gevolgen van een wijziging van de vervulling van het ambt van hoofd van plaatselijke politie komen slechts terloops in paragraaf 6 ('Deregulering') van de memorie van toelichting van het wetsvoorstel aan de orde. Over de personele gevolgen wordt in het geheel niet gesproken. Het financieel aspect blijft beperkt tot de mededeling dat een uitname uit het Gemeentefonds zal plaatsvinden van 4,3 miljoen gulden, vanwege het wegvallen van taken bij rijkspolitiegemeenten. Wij constateren dat al langere tijd van een dergelijke uitname sprake is in verband met eerder voorgenomen, maar een tot nog toe niet doorgezette, wijziging van de Vreemdelingenwet. Reeds in de Gemeentefondscirculaire van 1987 werd hierover gesproken. De Raad voor de gemeentefinanciën heeft zich er destijds tegen uitgesproken. De toen gehanteerde argumenten zijn onzes inziens nog steeds van kracht. De Raad gaf aan dat het bedrag was gebaseerd op oud materiaal en dat de verdeling van de korting over de gemeenten problemen zou opleveren. Een hernieuwd advies van de Raad voor de gemeentefinanciën op de korte termijn lijkt ons dan ook dringend noodzakelijk.

Voor wat betreft de personele aspecten merken wij op dat wij de laatste tijd regelmatig worden benaderd door gemeenten met rijkspolitie die personeel in dienst hebben dat nu (gedeeltelijk) is belast met taken die uitvloeisel zijn van het ambt van hoofd van plaatselijke politie van de burgemeester. Zij maken zich zorgen over de positie van hun personeel met ingang van 1 januari 1994. Om hoeveel ambtenaren het gaat is niet bekend. Het sociaal statuut voor de reorganisatie van de politie is op deze ambtenaren niet van toepassing. Wij gaan er vanuit dat de positie van deze ambtenaren onderdeel uitmaakt van overleg tussen de politie-regio's en de betreffende gemeenten over de gevolgen van de Invoeringswet op het onderdeel van hoofd van plaatselijke politie. Daarbij mag worden aangenomen dat een redelijke oplossing wordt gevonden voor alle betrokken partijen».

De leden van de VVD-fractie verzochten om een nadere toelichting op de f 4,3 miljoen, die de regering voornemens is uit het Gemeentefonds te

nemen. Zij wezen erop, dat de VNG de juistheid van dit bedrag betwist en een hernieuwd advies van de Raad voor de gemeentefinanciën aanbeveelt.

De leden van de D66 fractie vroegen de regering aan te geven wat nu precies de personele aspecten zijn met betrekking tot de gevolgen van de wijziging van de vervulling van het ambt van de plaatselijke politie, dit mede gezien de brief van de VNG op dit punt? Kan de regering tevens in gaan op het door de VNG bepleite punt om op korte termijn een hernieuwd advies aan de Raad voor de gemeentefinanciën te vragen.

De leden van de SGP-fractie waren nog niet geheel overtuigd van de juistheid van uitname terzake van 4,3 miljoen gulden uit het Gemeentefonds. Zij vroegen of de regering in ieder geval bereid is advies te vragen aan de Raad voor de gemeentefinanciën met betrekking tot deze uitname.

Het RPF-fractielid had kennis genomen van de beoogde uitname uit het gemeentefonds van f 4,3 miljoen, vanwege het wegvallen van taken bij rijkspolitiegemeenten. Hij vroeg of de onderbouwing van dat bedrag van f 4,3 miljoen wel valide is. Is de hoogte daarvan gebaseerd op oud materiaal? Dit lid verwees naar blz. 6 van de eerder genoemde brief van de VNG. Hoe moet de verdeling van de korting over de gemeenten precies gestalte krijgen?

ARTIKELSGEWIJS

Afdeling 1

Hoofdstuk 1. Bepalingen inzake vermogensbestanddelen

Artikel 1

De leden van de CDA-fractie vroegen waarom als peildatum 1 januari 1989 is gekozen?

De leden van de fractie van D66 stelden vast dat de politiereserves van gemeenten in beginsel deel uitmaken van de vermogensbestanddelen waarvan de boedelbeschrijving conform de Invoeringswet moet plaatsvinden. Hoe zal de financiële afwikkeling hiervan plaatsvinden?

Artikel 2

Is nog overwogen om waar het gaat om lopende procedures de afhandeling afhankelijk te maken van de wens van betrokkenen: of door de regio of door het ministerie, zo vroegen de leden van de CDA-fractie.

Artikel 3

Wanneer worden de lijsten geacht klaar te zijn, zo vroegen de leden van de CDA-fractie.

Is het juist dat de lijsten juridisch gezien bindend zijn, mede gelet op de in artikel 1 daaromtrent opgenomen passages?

Hoe vindt de formele vaststelling van de lijst plaats nu het regionaal college op de betreffende datum formeel nog niet bestaat?

Deze leden vroegen of de regering enig inzicht zou kunnen verschaffen in de financiële omvang van de overdracht per regio?

In de toelichting op dit artikel (blz. 21) staat vermeld, dat de beoogd korpsbeheerder met elke afzonderlijke burgemeester overeenstemming dient te bereiken over dat onderdeel van de lijst dat betrekking heeft op het al dan niet overgaan van vermogensbestanddelen van de desbetreffende gemeente.

De leden van de VVD-fractie namen aan dat hier sprake is van een vergissing en dat de gemeenteraad werd bedoeld. Er zal toch immers een raadsbesluit noodzakelijk zijn, waarin staat welke vermogensbestanddelen van de gemeente over zullen worden gedragen.

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering op welke wijze de korpsbeheerder kan worden aangesproken indien de burgemeester-korpsbeheerder bij vaststelling van de lijst als bedoeld in artikel 3 namens de regio in het nadeel van de regio, maar in het voordeel van zijn eigen gemeente heeft gehandeld? Zagen deze leden het goed, dan is de nieuwe Politiewet toch nog niet ingevoerd, zodat het regionaal college nog geen wettelijke mogelijkheden heeft om actie te ondernemen?

Artikel 4

Geeft de commissie van deskundigen een bindend advies af in de vorm van een soort arbitrage of staat daarna toegang tot een rechter open, zo vroegen de leden van de CDA-fractie?

Hoofdstuk 2. Bepalingen inzake het personeel en enige andere onderwerpen

Artikel 1

De leden van de VVD-fractie vroegen of het de bedoeling was dat al het reserve-personeel, dat de wens te kennen gaf, over zal gaan naar de vrijwillige politie.

Artikel 2

De leden van de VVD-fractie betwijfelden of de strekking van dit artikel behoorlijk is, c.q. in alle gevallen behoorlijk is.

De rechtspositie in een procedure of rechtsgeding kan door deze constructie verzwakken en bovendien heeft het hier bedoelde personeelslid een conflict met zijn huidige werkgever en niet met zijn nieuwe. Indien hij of zij een lopende procedure tegen zijn huidige werkgever wenst voort te zetten, dient dat gerespecteerd te worden, zo meenden zij. Tenslotte vroegen zij wat de betekenis is van de woorden «... dan wel de Staat» in dit artikel.

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering waarom zij er voor gekozen heeft lopende procedures en rechtsgedingen niet door de thans bevoegde instanties te laten afhandelen. Ligt het niet veel meer voor de hand lopende beroepszaken af te laten doen door die instanties die er reeds mee zijn belast. Het lijkt niet redelijk als bijvoorbeeld een nieuwe werkgever aansprakelijk wordt gesteld voor iets waarvoor de «oude» werkgever verantwoordelijk was, nog afgezien van het feit dat door de voorgestelde bepaling een veelal procedures (grote) vertraging zouden kunnen oplopen. Wat is hierop de reactie van de regering en kan zij tevens ingaan op de suggestie van de heer mr. Jellema die voorstelt «om de afhandeling van de reeds lopende procedures niet per definitie door de regio te laten plaatsvinden, maar de betrokken regio en politie-ambtenaren te laten kiezen: afhandeling door de politieregio of afhan-

deling door het ministerie», waarvoor hij tevens een tekstvoorstel voor in de wet doet.

Artikel 3

Moeten alle bestaande (gemeentelijke) opsporingsambtenaren zich in persoon tot Justitie wenden of gaat het per categorie c.q. per gemeente, zo vroegen de leden van de CDA-fractie?

Artikel 4

De leden van de fractie van D66 stelden vast dat gewezen politieambtenaren die op het moment van inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet een uitkering genieten, hun aanspraak op deze uitkering behouden tegenover de toenmalige werkgever. Naar aanleiding van de brief van de VNG (van 27 mei jl.) vroegen deze leden in hoeverre de toenmalige werkgevers worden gecompenseerd? Zij verzochten de regering hierbij tevens de door de VNG gehanteerde argumentatie te betrekken.

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering of het de bedoeling is dat diegenen die niet meer actief zullen zijn met ingang van de dag van inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet ten laste van de regio's komen? Is dit niet in strijd met de door de regering gekozen systematiek zoals die voor gewezen politieambtenaren?

Afdeling 2

Hoofdstuk 1. Ministerie van Justitie

Artikel 14

De leden van de CDA-fractie constateerden met de VNG een klein maar niet onbelangrijk verschil tussen de tekst van artikel 15, eerste lid, van de Wet politieregisters en de ruimere omschrijving in de nota naar aanleiding van het eindverslag bij de nieuwe Politiewet. Deze leden meenden dat het de voorkeur verdient om duidelijk te maken dat de passage uit de nota naar aanleiding van het eindverslag het beleid weergeeft en dat dus de burgemeester ook toegang geeft tot gegevens op bijvoorbeeld het terrein van kansspel- en andere vergunningen. Alleen op die manier kan hij zijn taak volledig uitoefenen.

De leden van de PvdA-fractie onderstreepten, in het belang van een integrale veiligheidsaanpak en bijvoorbeeld de uitvoering van het rapport van de Commissie Cremer over het drugsbeleid, het oordeel van de VNG.

«In onze reactie op de Memorie van Antwoord inzake de nieuwe Politiewet van 16 december 1992 (AJZ/212552) hebben wij aangedrongen op een wettelijke verruiming van de verstreking van gegevens door de politie aan de burgemeester. Wij hebben met instemming kennisgenomen van de nota naar aanleiding van het eindverslag (TK 22 256, nr. 14, p. 7), waarin wordt aangegeven dat een zodanige wijziging van de Wet politieregisters zal plaatsvinden dat de burgemeester kan beschikken over 'alle gegevens uit politieregisters die voor de vervulling van zijn functie nodig zijn, dus ook processen verbaal of andere niet direct aan de openbare orde gerelateerde gegevens uit de politieregisters'. Daartoe wordt thans voorgesteld in artikel 15, eerste lid, onderdeel b, onder 2, van de Wet politieregisters op te nemen dat aan burgemeester gegevens worden verstrekt 'in verband met de uitoefening van hun gezag en zeggenschap over de politie'. Bij deze op zich ruime omschrijving rijst wel nog de vraag of hieronder ook die gegevens vallen

die de burgemeester nodig heeft voor de vervulling van zijn functie op ander gebied dan die van de politie, bijvoorbeeld daar waar het betreft het verlenen van (onder andere kansspel-) vergunningen. De toezegging in de nota naar aanleiding van het eindverslag lijkt op dit punt verder te gaan dan de voorgestelde wijziging van de Wet politieregisters. Dit is niet zonder betekenis nu er in toenemende mate sprake is van een rol van het bestuur bij de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, zoals ook door de ministers geëntameerd, bijv. door een zodanige vergunningbeleid dat deze vorm van criminaliteit niet in de kaart wordt gespeeld».

De leden van de fractie van D66 vroegen naar aanleiding van de brief van de VNG of onder de, weliswaar ruime, omschrijving van de verstrekking van gegevens aan burgemeesters, ook die gegevens vallen die de burgemeester nodig heeft voor de vervulling van zijn functie op ander gebied dan die van de politie, bijvoorbeeld daar waar het betreft het verlenen van (o.a. kansspel-) vergunningen? «De toezegging in de nota naar aanleiding van het eindverslag lijkt op dit punt verder te gaan dan de voorgestelde wijziging van de Wet politieregisters». De leden van de D66-fractie vroegen de regering hierop nader in te gaan.

De voorzitter van de commissie,
Kohnstamm

De griffier voor dit verslag,
Hommes